

בית הדין האזורי לעבודה באר שבע

ב"ל 42189-10-22

י' שבט תשפ"ג 01 פברואר 2023

1

לפני: כב' הרשמת רעות אייד בזיני

המערערת: שושנה אנאקי, (ת"ז - 022165542)

-

המשיב: המוסד לביטוח לאומי

נוכחים:

המערערת וב"כ עו"ד אריאל פרייברג

ב"כ המשיב עו"ד איהאב סעדי

פרוטוקול

בהסכמת הצדדים מתנהל שיג ושיח שלא לפרוטוקול

ב"כ המערערת

לעניין הפסיקה, ביה"ד וחברי מכירים פסיקה שאומרת לגבי מצב נפשי שניתן ונפוץ מאוד שהטיפול פניה למעקב פסיכיאטרי בשיהוי ניכר, זה לא מקרה של שנה. הוועדה עשתה פה עוול. הרי מה זה עיין משפטי ודאי שיש פה עניין משפטי, יש פה החלטה שאינה מנומקת, שמתעלמת לחלוטין מהעובדות עם הנסיבות, ועומדת גם בניגוד לשכל הישר ובמה דברים אמורים? מה אומרת הרופאה – "היועצת עיינה בתיקה הרפואי..." – אין שום רלוונטיות לעניין הקורונה לתחום הנפשי. כשיש חבלה כואבת יותר ומוחשית יותר הכל נדחה תחתיה. במקרה שהמערערת איבדה את שיניה והיתה כאובה מאוד בדגש על הפן האורתופדי וחבלת הראש, תחום הפסיכיאטרי נדחה. זו תקופת שיא הקורונה ואנשים לא רוצים ללכת לרופאים סתם. המסמך של הראומטולוג מ-15.8.21 שזה 8 חודשים, שהוא מאבחן חבלה פוסט טראומטית והתאונה מדצמבר והוא מפנה לייעוץ של פסיכיאטר. אי אפשר להצביע על משהו אחר שהטיפול הפסיכיאטרי קשור אליו, היא לא פנתה לפני התאונה. לאדם לוקח זמן להפנים שיש בעיה פסיכאטרית.

בהסכמת הצדדים מתנהל שיג ושיח שלא לפרוטוקול

בית הדין האזורי לעבודה באר שבע

ב"ל 42189-10-22

י' שבט תשפ"ג 01 פברואר 2023

ב"כ המערערות

לעניין הראומטולוגי, ראיתי מה שחברי צירף ואת הפניות הוועדה. אני סבור שהתוצאה הנכונה במקרה זה היתה אם הוועדה היתה אומרת "יש מצב ראומטולוגי ומתוכו כך מיוחס לעבר וכך לתאונה" היא הרי מאבחנת פיברומיאלגיה לאחר התאונה והשאלה כמה לייחס לעבר וכמה לתאונה, אבל לקבוע שאין קשר סיבתי בין הפיברומיאלגיה לתאונה זה טעות משפטית.

ב"כ המשיב

אני חושב שמלוא הטענות שחברי העלה היום בהמשך גם לנימוקי הערעור, אלה טענות רפואיות. חברי אמר שיש פסיקה שאומרת שניתן לקשור סיבתית בחלוף שנה וחצי ושנתיים, אני דווקא צירפתי פסיקה שאומרת שקביעת קשר סיבתי או ניתוק קשר סיבתי המתבסס על חלוף הזמן, הוא עניין שברפואה. היועצת והפסיכיאטרית רושמת בבירור שקיימת פניה אחת, טיפול אחד במסמך רפואי אחד בחלוף 10 חודשים מיום התאונה. אם זה לא רפואי אני לא יכול לומר מה רפואי וגם אין לי מה להחזיר לוועדה, על בסיס מה? שתשנה החלטתה על בסיס מסמכים שלא קיימים? באשר לתחום הראומטולוגי, היועץ מציין מסמכים מהעבר הרפואי של המערערות שמתלוננת בטרם אירוע התאונה על קיום פיברומיאלגיה, רצף טיפולים ופניות החל מ- 2016 ולכן החלטתו גם היא ברורה. מפנה להחלטתו. לכן, אין קשר בין תלונותיה היום לפיברומיאלגיה לבין התאונה.

בהסכמת הצדדים מתנהל שיג ושיח שלא לפרוטוקול

ב"כ הצדדים

בהמלצת ביה"ד, הגענו להסכמה לפיה עניינה של המערערות יוחזר לוועדה רפואית לעררים על מנת שזו תתייעץ עם היועצת הפסיכיאטרית לוועדה על מנת שזו תשקול המלצתה בעניין הקשר הסיבתי בין התאונה לתחום הנפשי בשנית, וזאת בשים לב למסמך מיום 15.8.21, של ד"ר מילר אדוארד, כ- 8 חודשים לאחר התאונה, לפיו אובחנה סובלת מ- POST TRAUMATIC PAIN SYNDROME והופנתה לייעוץ פסיכיאטרי בחשד ל- PTSD. הוועדה/היועצת לוועדה ישקלו האם יש באמור כדי לשנות מהחלטתה בתחום הנפשי. באחריות המערערות להציג מסמך זה בפני הוועדה. המערערות ובא כוחה יוזמנו לטעון טענותיהם בפני הוועדה. החלטת הוועדה תהא מפורטת ומנומקת.

ב"כ המערערות

אני לא עומד על הטענות בערעור לעניין הראומטולוגי.

בית הדין האזורי לעבודה באר שבע

ב"ל 42189-10-22

י' שבט תשפ"ג 01 פברואר 2023

פסק דין

אני נותנת תוקף של פסק דין להסכמת הצדדים לעיל.

בנסיבות העניין, אין צו להוצאות.

ניתן והודע היום י' שבט תשפ"ג, 01/02/2023 במעמד הנוכחים.

רעות אייד בזיני, רשמת

הוקלד על ידי שמחה ורון

